

Výrok

- 1) Španělské království tím, že vyjímá z povinnosti zaplacení autorské odměny za veřejné půjčování téměř všechny, pokud ne zcela všechny kategorie zařízení zabývajících se veřejným půjčováním děl chráněných autorským právem, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 1 a 5 směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 69, 19.3.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. října 2006 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-65/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 30 ES — Volný pohyb zboží — Článek 43 ES — Svoboda usazování — Článek 49 ES — Volný pohyb služeb — Zákaz instalace a provozování elektrických, elektromechanických a elektronických her pod hrozbou trestních nebo správních sankcí — Směrnice 98/34/ES — Normy a technické předpisy — Vnitrostátní právní úprava použitelná pro elektrické, elektromechanické a elektronické hry)

(2006/C 326/16)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: M. Patakia, zmocněnec)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: A. Samoni-Rantou a N. Dafniou, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Články 28 ES, 43 ES a 49 ES a článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, s. 37) – Vnitrostátní právní úprava použitelná na elektronické počítačové hry

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že vložila do čl. 2 odst. 1 a článku 3 zákona č. 3037/2002 zákaz pod hrozbou trestních nebo správních sankcí

stanovených v článcích 4 a 5 téhož zákona instalovat a provozovat všechny elektrické, elektromechanické a elektronické hry, včetně všech počítačových her, ve všech veřejných nebo soukromých místech s výjimkou kasin, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 28 ES, 43 ES a 49 ES, jakož i z článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998.

- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2006 – Koninklijke Coöperatie Cosun UA v. Komise Evropských společenství

(Věc C-68/05 P) (¹)

(Kasační opravný prostředek — Zemědělství — Společná organizace trhů — Cukr — Článek 26 nařízení (EHS) č. 1785/81 a článek 3 nařízení (EHS) č. 2670/81 — Poplatek dlužný za cukr C prodaný na vnitřním trhu — Žádost o prominutí — Ustanovení o ekvité upravené článkem 13 nařízení (EHS) č. 1430/79 — Pojem „dovozní nebo vývozní clo“ — Zásady rovnosti a právní jistoty — Ekvita)

(2006/C 326/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Koninklijke Coöperatie Cosun UA (zástupci: M. Slotboom a N. J. Helder, advokáti)

Další účastník řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: X. Lewis, zmocněnec, F. Tuytschaever, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2004, Koninklijke Coöperatie Cosun v. Komise (T-240/02), kterým Soud zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise REM 19/01 ze dne 2. května 2002, kterým se prohlašuje žádost o prominutí dovozního cla předložená Nizozemským královstvím ve prospěch navrhovatele za nepřipustnou

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Koninklijke Coöperatie Cosun UA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. listopadu 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-120/05) (¹)

(Vývozní náhrady — Podmínky poskytnutí — Vývozní prohlášení — Neexistence listinných důkazů — Použití jiných důkazních prostředků)

(2006/C 326/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Henirich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Finanzgericht Hamburg – Výklad čl. 7 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1222/94 ze dne 30. května 1994, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha II Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad (Úř. věst. L 136, s. 5) – Nemožnost vývozce splnit povinnost poskytnout příslušným orgánům na podporu svého prohlášení všechny doklady a všechny informace, které uvedené orgány považují za vhodné – Vyšší moc, která způsobila zničení dokladů – Možnost použít jiné důkazní prostředky

Výrok

Článek 7 odst. 1 třetí pododstavec nařízení Komise (ES) č. 1222/94 ze dne 30. května 1994, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha II

Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad, ve znění nařízení Komise (ES) č. 229/96 ze dne 7. února 1996, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vývozce v případě, kdy není z důvodu vyšší moci schopen předložit na podporu svého vývozního prohlášení listinný důkaz ohledně množství produktů skutečně použitých při výrobě vyváženého zboží, prokázal tyto skutečnosti jinými prostředky. Vnitrostátní orgány posoudí tento jiný důkazní prostředek podle pravidel stanovených vnitrostátním právem, ovšem za předpokladu, že tato pravidla nezasahují do působnosti nebo účinnosti práva Společenství. Pokud je žádost podána v rámci zjednodušeného řízení podle čl. 3 odst. 2 třetího pododstavce tohoto nařízení, přísluší vnitrostátním orgánům, aby v tomto ohledu přihledly rovněž k dokladům, které si již s vývozcem vyměnily.

(¹) Úř. věst. C 143, 11.6.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Madrid – Španělsko) – Elisa María Mostaza Claro v. Centro Móvil Milenium SL

(Věc C-168/05) (¹)

(Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule ve spotřebitelských smlouvách — Nezpochybnění zneužívajícího charakteru klauzule v rámci rozhodčího řízení — Možnost vznést tuto námitku v rámci řízení o opravném prostředku proti rozhodčímu nálezu)

(2006/C 326/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Madrid

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Elisa María Mostaza Claro

Žalovaná: Centro Móvil Milenium SL

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Audiencia Provincial de Madrid – Výklad čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1, jakož i bodu 1 písm. q) přílohy směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29) – Přiměřené a účinné prostředky zabraňující dalšímu používání zneužívajících klauzulí – Neplatnost rozhodčí dohody neuplatněná spotřebitelem v rámci rozhodčího řízení